

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Lilian,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău din 18 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Caruntu Mihai Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str.
Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.09.2019 – 18.02.2020;

2. instanța de apel: 10.03.2020 – 29.06.2020;

3. instanța de recurs: 04.09.2020 – 10.02.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 februarie 2020 inculpatul Caruntu Mihai a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare și s-a stabilit inculpatului Caruntu Mihai o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a admis cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare și s-a dispus încasarea din contul inculpatului Caruntu Mihai în beneficiul statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, inculpatul Caruntu Mihai, la data de 19 martie 2019, aproximativ la orele 17:00, s-a deplasat spre intersecția str. Podul Înalt cu str. Uzinelor din mun. Chișinău, unde, prin

încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, a inițiat un conflict cu Borș Alexandru și Olaru Mihail, și, fără nici un motiv justificat, acționând cu intenție directă, în prezența altor persoane, a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea feței lui Borș Alexandru, în rezultatul cărui fapt, ultimul a căzut, cauzându-și, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 13.06.2019, fractura oaselor nazale fără deplasarea fragmentelor, excoriații și echimoze la nivelul feței, care au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice al unui obiect contondent dur, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Lui Olaru Mihail i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea pieptului, în rezultatul cărui fapt, ultimul a căzut, cauzându-și, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 04.06.2019, vătămări corporale sub formă de fractura maleolei laterale și pilonului posterior al tibiei pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice indirecte a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Vasile Albu în numele inculpatului Caruntu Mihai prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Caruntu Mihai învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal să fie achitat, pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat și acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

3.1. În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-nu s-au apreciat la justa valoare înregistrările video, prezentate de partea apărării care sunt purtătoare de o amplă informație și dă instanței posibilitatea aprecierii circumstanțelor cazului, adică starea de spirit agresiv a pseudovictimelor, caracterul ofensiv al acestora, numărul de atacatori al inculpatului, locul în care se petrec acțiunile (inculpatul Caruntu Mihai a cotit de pe str. Podul Înalt la stânga pe str. Uzinelor spre casa sa, iar victimele-atacatori, care urmau calea spre stația de troleibuz trebuiau să cotească la dreapta, însă ei s-au antrenat în goană după Caruntu Mihai în partea stângă și efectiv l-au atacat în număr de trei persoane, plus paznicul la fel cu intenții agresive asupra lui);

-conform art. 38 Cod Penal, inculpatul Caruntu Mihai se afla în stare de extremă necesitate, fapta lui fiind îndreptată pentru a salva viața, integritatea corporală și/sau sănătatea sa;

-ultimele solicitări se probează prin înregistrările video efectuate de însăși Mihai Caruntu, din care reiese că atacatorii lui erau nu doar doi Borș și Olaru, care erau numeric și după constituția fizică mai superiori, ci numărul lor era mai mare,

inclusiv și amicul celor doi Coșer Sergiu, cu care împreună au plecat de la serviciu, au consumat alcool, apoi l-au atacat pe Caruntu Mihai;

-paznicul Petru Dicusar din motive și circumstanțe neclare, inventate de el era înrăit și ofensiv împotriva lui Caruntu Mihai, fapt ce îi impunea ultimului de a se considera înconjurat de persoane gata să-l atace și să-i provoace vătămări, dureri și disconfort psihic;

-inculpatul Caruntu Mihai este singur victima atacului huliganic a mai multor persoane, care fiind în stare de ebrietate alcoolică dispuneau de intenții de răzbunare asupra presupusului său. În acest sens, instanța fără a da o analiză detaliată a acțiunilor lui Olaru Mihail s-a expus doar printr-o simplă constatare, că acesta a fost sancționat contravențional în baza art. 78 alin. (1) și art. 354 Cod Contravențional;

-în cazul ambelor părți vătămate, vătămarile corporale au fost cauzate de ei însuși pe motivul nestabilității fizice și cădere, amplificate pe fonul stării de ebrietate alcoolică avansată, fapt confirmat și prin concluziile experților medico-legali;

-ambii pătimiți, conștientizându-și vinovăția în explicațiile sale primare declară că nu au careva pretenții material și morale către Caruntu Mihai și că îl iartă pe acesta;

-este nefondată poziția instanței de fond expusă prin admiterea și dispunerea încasării din contul lui Caruntu Mihai a cheltuielilor judiciare expuse de acuzatorul de stat în discursul său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, apelul declarat de către partea apărării a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, deși inculpatul Caruntu Mihai, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume: declarațiile părților vătămate Borș Alexandru și Olaru Mihail; a martorilor Dicusar Petru și Rusu Lilian; raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 13.06.2019; raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 04.06.2019.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor

reținute în sarcina inculpatului Caruntu Mihai încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 287 alin. (1) Cod penal – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.

Potrivit textului de apel formulat de către avocatul Vasile Albu în numele inculpatului, rezultă că partea apărării pledează pentru pronunțarea unei sentinței de achitare în privința inculpatului Caruntu Mihai, pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a atestat că la caz latura obiectivă a infracțiunii a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Borș Alexandru, care a indicat că, ajungând la bază, au auzit certuri între paznic și inculpat. Caruntu Mihai era agresiv, dorind să intre pe teritoriul bazei, iar paznicul nu îi permitea. Apropiindu-se, Olaru Mihail i-a făcut observație lui Caruntu Mihai, precum că paznicul e în vârstă și nu e corespunzător un astfel de comportament și urmează să se liniștească. Paznicul a zis că inculpatul a aruncat cu pietre. Inculpatul pe ton ridicat și agresiv le-a răspuns să își vadă de drum, adresând niște cuvinte urâte în adresa lor. Agresivitate a fost doar din partea inculpatului, ei nu au fost agresivi, însă au folosit și ei cuvinte urâte la acel conflict. Ei, toți patru, s-au pornit în vale. Ulterior, s-a trezit la pământ, era în sânge, i-a fost lovit nasul, era deja poliția și ambulanta, iar Mihail Olaru era cu piciorul fracturat. Momentul aplicării loviturii lui Mihail Olaru nu l-a văzut, deoarece primul a fost lovit el.

La fel, vinovăția inculpatului Caruntu Mihai a fost confirmată și prin declarațiile părții vătămate Olaru Mihail, care a declarat că au observat o ceartă la o poartă între inculpat și paznic. El i-a făcut observație inculpatului, zicând „mergi acasă”. Inculpatul a început să fie agresiv în adresa sa, spunând cuvinte urâte. Atunci, a zis că cheamă poliția. Împreună au mers o distanță mică, apoi cearta s-a iscat mai tare. Inculpatul l-a lovit pe Borș Alexandru. Câte lovituri i-a aplicat, nu cunoaște, a văzut doar vreo două lovituri. În timp ce îl lovea pe Borș Alexandru, el a fugit spre inculpat și l-a împins, fără să-i aplice vreo lovitură, apoi a mers spre Alexandru Borș, deoarece acesta stătea jos de sânge. Apoi, inculpatul l-a împins și a căzut pe picior, fracturându-l.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile părților vătămate Olaru Mihail și Borș Alexandru coroborează cu declarațiile martorului Dicusar Petru, prin declarațiile cărui date în cadrul ședinței de judecată s-a confirmat că l-a observat pe inculpat pe drum cu o piatră în mână, acesta nefiind în stare de ebrietate. Caruntu Mihai a aruncat cu pietre și cu alte obiecte pe teritoriu. El a ieșit în stradă și i-a propus inculpatului să stea de vorbă bărbătește, adică să vadă care sunt motivele că aruncă cu pietre pe teritoriu și de ce se comportă așa. Caruntu Mihai a

început să îl filmeze cu telefonul și să îi răspundă cu cuvinte urâte. În acel timp, mergeau alte persoane pe drum și i-au făcut observație inculpatului să nu filmeze, ci să-și continue deplasarea. Inculpatul a răspuns cu cuvinte urâte trecătorilor, dar a plecat. Peste vreo jumătate de oră, a venit un polițist. Atunci, el s-a deplasat mai în vale și a văzut că o persoană se ținea de picior, altă persoană era cu nasul rupt, iar inculpatul se ținea de cap.

De asemenea, declarațiile martorului Dicusar Petru coroborează cu declarațiile martorului Rusu Lilian, care a comunicat că, prin luna martie, a primit apel precum că pe str. Uzinelor este bătaie în grup. Ajunși la fața locului, au depistat două persoane, unul era așezat pe bordură, altul era alături. O persoană era mai tânără, avea fața însângerată, iar a doua persoană mai în vârstă era așezată pe bordură, având afectat piciorul. La întrebările de cine au fost agresați, aceștia au arătat spre inculpat, care se afla peste drum. În conflict au fost implicate trei persoane. Ulterior, s-a apropiat tatăl inculpatului, au avut careva schimb de replici, inculpatul era agresiv, iar tatăl său îl liniștea. Agresivitatea inculpatului se manifesta prin rostirea cuvintelor pe ton ridicat, nu își amintește dacă a spus cuvinte urâte. Ulterior, a chemat grupa operativă și salvarea.

Cu referire la declarațiile inculpatului Caruntu Mihail care a indicat că Mihail Olaru avea o vătămare la picior, nu i-a aplicat nici o lovitură, însă stătea jos, apoi, Borș Alexandru a încercat să îi aplice o lovitură, însă el i-a aplicat primul lovitură, apărându-se, fiindcă altă modalitate de apărare nu avea, instanța de apel le-a t critic, deoarece declarațiile inculpatului au fost combătute prin declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor, dar și prin concluziile raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 04.06.2019, prin care se confirmă aplicarea violenței părții vătămate Olaru Mihai.

Așadar, prin raportul de expertiză nr. xxxxx din 04.06.2019 s-a stabilit că la Olaru Mihai, în rezultatul violenței aplicate de Caruntu Mihai s-a constatat fractura maleolei laterale și pilonului posterior al tibiei pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice indirecte a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie. Leziunea corporală constatată nu este caracteristică pentru autoprovocare.

Totodată, aplicarea violenței în privința părții vătămate Borș Alexandru s-a confirmat, la fel, prin declarațiile părților vătămate, a martorilor, dar și prin concluziile raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 13.06.2019, prin care s-a stabilit că la Borș Alexandru, în rezultatul violenței aplicate de Caruntu Mihai s-a constatat fractura oaselor nazale fără deplasarea fragmentelor, excoriații și echimoze la nivelul feței, care au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice al

unui obiect contondent dur, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare.

Tot în acest context, instanța de apel a respins argumentele avocatului Vasile Albu precum că vătămarile corporale au fost cauzate de însăși părțile vătămate, pe motivul nestabilității fizice și cădere, amplificate pe fonul stării de ebrietate alcoolică avansată, or, prin concluziile formulate în raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 13.06.2019 și nr. xxxxx din 04.06.2019 rezultă că leziunile corporale pe care le-au avut părțile vătămate, nu au fost posibil de cauzat prin autoprovocare. Mai mult ca atât, la materialele cauzei penale nu au fost administrate careva probe pertinente și concludente care să demonstreze faptul că părțile vătămate se aflau în stare de ebrietate alcoolică avansată. Totodată, declarațiile martorilor Dicusar Petru și Rusu Lilian susțin relevanța, concludența și veridicitatea declarațiilor părților vătămate care au indicat că anume inculpatul Caruntu Mihai a aplicat violența fizică asupra lui Borș Alexandru și Olaru Mihail.

Instanța de apel a respins poziția de apărare formulată de inculpatul Caruntu Mihail precum că dânsul s-a aflat în legitima apărare, deoarece intenția de a încălca ordinea publică se demonstrează prin declarațiile martorului Dicusar Petru care a comunicat instanței, sub jurământ, că inculpatul a fost cel care a avut un comportament agresiv, aruncând cu pietre pe teritoriul păzit. Conflictul între inculpat și martorul Dicusar Petru a fost văzut de către părțile vătămate, unde i-au făcut observație, iar în cele din urmă, conflictul s-a soldat cu violență din partea inculpatului.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele avocatului Vasile Albu care a susținut că inculpatul Caruntu Mihail se afla în stare de extremă necesitate (art. 38 Cod Penal), fapta lui fiind îndreptată pentru a salva viața, integritatea corporală și/sau sănătatea sa, or, acțiunile inculpatului Caruntu Mihail au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, fapt ce rezultă din declarațiile martorului Dicusar Petru, dânsul a fost inițiatorul conflictului, iar în situația creată, la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să dovedească existența unui pericol iminent pentru viața, sănătatea și integritatea inculpatului Caruntu Mihail.

Referitor la declarațiile martorului Căruntu Ion, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece momentul inițierii conflictului și faptul agresării, el nu l-a văzut. Circumstanțele redată referitor la conflict le cunoaște din spusele fiului său, inculpatul Caruntu Mihail.

În ceea ce privește proba video prezentată de către inculpat în prima instanță, instanța de apel a atestat că această probă a fost cercetată de către instanța de fond, fiind constatat faptul adresării cuvintelor necenzurate din partea inculpatului către

părțile vătămate, dar și viceversa. Alte momente relevante pentru cauză nu au fost depistate.

Astfel, în contextul cererii avocatului Vasile Albu privind admiterea probelor la dosar, instanța de apel a respins cererea privind admiterea, anexarea la materialele cauzei a DVD-R, vizualizarea și aprecierea înregistrărilor video efectuate de către inculpatul Caruntu Mihai la fața locului din 19 martie 2019, or, această probă a fost supusă cercetării și aprecierii în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, a fost apreciată relevanța materialului informativ ce rezultă din înregistrarea video, fiind stabilit faptul că valoarea probatorie a acesteia nu este suficientă pentru a combate valoarea probatorie a probelor administrate de către acuzatorul de stat.

Or, după cum a fost reiterat supra, din conținutul înregistrărilor video rezultă doar faptul adresării cuvintelor necenzurate din partea inculpatului către părțile vătămate, dar și viceversa, iar în acest context, instanța de apel a apreciat că această probă a părții apărării nu dovedește nevinovăția inculpatului Caruntu Mihai în comiterea infracțiunii de huliganism.

Totodată, instanța de apel a reținut că partea vătămată Olaru Mihail a fost sancționat în baza art. 78 alin. (1) și art. 354 din Codul Contravențional, stabilindu-i amendă, pentru acțiunile din data de 19.03.2019.

Cu referire la înscrisurile administrate la materialele dosarului de către avocatul Vasile Albu, și anume imagini ale zonei conflictului extrase din internet-Google Maps, cu semne explicative amplasate pe 2 file, instanța de apel le-a apreciat ca lipsite de valoarea probatorie, or, nu a fost stabilită nici o legătură directă cu învinuirea înaintată inculpatului Caruntu Mihail și cu acțiunile manifestate de către acesta față de părțile vătămate Borș Alexandru și Olaru Mihail.

În ceea ce privește copiile adreselor către Inspectoratul de Poliție și Procuratura Ciocana privind solicitarea actelor și înscrisurilor, precum și însuși materialul pe 12 file, instanța de apel a apreciat că aceste materiale nu pot fi reținute cu titlul de probă la pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Caruntu Mihai, or, aceste materiale au legătură cu procesul contravențional intentat în privința părții vătămate Olaru Mihail, prin care ultimul a fost sancționat în baza art. 78 alin. (1) și art. 354 din Codul Contravențional, dar care nu disculpă vinovăția inculpatului Caruntu Mihai în comiterea infracțiunii de huliganism.

Instanța de apel a reținut că prin rechizitoriu, inculpatul Caruntu Mihai a fost învinuit și în faptul că la data de 19 martie 2019, aproximativ la ora 17:00, aflându-se în magazinul „Viking Profil” SRL, amplasat pe str. xxxxx din mun. xxxxx, având intenția de a comite un act de huliganism nu prea grav, prin încălcarea ordinii publice, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanei, a inițiat un

conflict cu angajații magazinului, numindu-i cu cuvinte necenzurate pe Verdeș Ion și Țenu Nicolae.

La acest capitol, din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. xxxxx din 04.06.2019, Caruntu Mihai a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute la art. 69 alin. (1) și art. 354 din Codul Contravențional, aplicându-i-se pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 200 lei; (f.d. 22A)

Prin urmare, instanța de apel a reținut că inculpatul Caruntu Mihai deja a fost sancționat contravențional pentru acțiunile sale ilegale comise la data de 19 martie 2019.

Astfel, învinuirea incriminată inculpatului Caruntu Mihai, prin rechizitoriu, pentru același episod în care a fost sancționat contravențional, nu poate fi reținută, or, nimeni nu poate fi sancționat de două ori pentru aceeași faptă (art. 22 Cod procedură penală).

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Caruntu Mihai, instanța de apel a atestat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În ceea ce privește dezacordul părții apărării cu soluția instanței de fond care a admis cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare și a dispus încasarea din contul inculpatului Caruntu Mihai Ion în beneficiul statului suma de 640 lei, instanța de apel nu a stabilit incidența unor încălcări a prevederilor art. 227-229 Cod procedură penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, prin care indicând temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Caruntu Mihai, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În argumentarea recursului invocă următoarele argumente:

- instanțele prin nimic nu s-au expus la individualizarea pedepsei penale în totalitate asupra circumstanțelor atenuante, negând importanța a astfel de circumstanțe caracteristice cazului cum ar fi ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimelor, dacă ele au provocat infracțiunea (aceștia în mod obraznic l-au asaltat și atacat pe Căruntu, provocându-l la acțiuni de răspuns, de apărare); săvârșirea

infracțiunii cu depășirea limititelor legale ale legitimei apărări, reținerii infractorului, stării de extremă necesitate, riscului întemeiat sau ca rezultat al executării ordinului sau dispoziției superiorului, cu toate că în viziunea apărării acesta în realitate a activat în limitele legale ale legitimei apărări;

- instanțele inferioare greșit au tratat faptul admiterii acțiunii civile și încasarea sumelor pe care organul statului, prin care acuzatorul le cheltuie întreprinzând măsuri procesuale pentru a dovedi vina celui atras la răspundere penală cu ulterioara aplicare în privința lui a pedepsei penale.

Din materialele cauzei nu reiese, că efectuarea expertizelor a fost achitată de părțile vătămate. La dosar nu au fost anexate bonuri de plată, privind achitarea de cineva concret a costurilor pentru efectuarea expertizelor, iar experții sunt remunerați pentru munca sa de stat și tot în sarcina statului este pusă sarcina probațiunii săvârșirii infracțiunii de o persoană concretă. Expertizele dispuse de organelle statului au avut această menire și deci costurile lor reprezintă cheltuieli de judecată ce sunt achitate din bugetul de stat;

- probele prezentate și examinate în instanță de către partea acuzării sunt insuficiente, nejustificative și pe alocuri irelevante, iar esența principiului prezumției nevinovăției prescrie obligativitatea acuzatorului de a reprezenta și dovedi vinovăția inculpatului. Astfel, partea acuzării nu a prezentat probe suficiente de doveditoare pentru a-l condamna pe Caruntu Mihai pentru infracțiunea incriminată, iar în lumina CEDO instanța în lipsa unor probe suficiente urmează să achite persoana în cauză.

În rest a invocat argumente similare celor invocate în cererea de apel (f.d. 206-208, vol. I).

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului părții apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

În lumina jurisprudenței CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (*hotărârea Taxquet versus Belgia*), obligația instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, neputând fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, or numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre (*hotărârea Van de Hurk versus Olanda*).

Dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală prevede că instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În motivarea recursului s-au invocat ca temeiuri de casare a hotărârii contestate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceste este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Însă, în esență, avocatul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului, semnalând astfel temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) al normei menționate, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Raportând norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

Or, argumentele recurentului, formulate în acest sens, nu-și găsesc confirmare, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală și nu a constatat fapte neconforme sau denaturate.

În corespundere cu art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de

apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

În speță, instanța de apel, judecând apelul declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de atât de prima instanță cât și de însăși instanța de apel și conform materialelor din dosar, a menținut sentința ca fiind legală și întemeiată.

Regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt deja reținute. Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că învinuirea adusă lui Caruntu Mihai în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și-a găsit confirmare și că cele invocate în susținerea nevinovăției inculpatului se infirmă prin probele administrate și cercetate pe întreg procesul penal.

Lecturând textul recursului, se constată că apărarea a invocat temeiuri formale și nu a făcut referință la probe ce ar confirma existența erorilor de drept, generatoare de nulitate absolută a actului procedural.

Latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului fiind corect stabilite, de vreme ce toți figuranții cauzei penale au relatat despre acțiunile ilegale întreprinse de Caruntu Mihai în privința părților vătămate, acțiuni ce s-au petrecut în loc public și în prezența mai multor persoane, care fiind audiați în calitate de martori, în conformitate cu prevederile art. 109 Cod de procedură penală, și-au susținut declarațiile incriminatoare, iar apărarea nu a invocat și nu a probat că s-a urmărit scopul incriminării pe nedrept a unei persoane nevinovate.

Condamnarea lui Caruntu Mihai nu se bazează în exclusivitate pe declarațiile părților vătămate, vinovăția acestuia rezultând dintr-un cumul de probe veridice, utile, pertinente și concludente, ce coroborează și se completează în ansamblu și anume: declarațiile martorilor Dicusar Petru (f.d. 160-161, vol. I) și Rusu Lilian (f.d.

162-163, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 13.06.2019 (f.d. 65-66, vol. I) și raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 04.06.2019 (f.d. 76-77, vol. I).

Este adevărat că inculpatul pe întreg procesul penal a susținut că nu se face vinovat în cele incriminate lui, cu toate acestea el a făcut declarații potrivit cărora a recunoscut aplicarea de lovituri părții vătămate Borș Alexandru, comportament ce echivalează cu modalitatea normativă cu caracter alternativ a faptei de huliganism – acțiuni ce încalcă grosolan ordinea publică și se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.

Se menționează și că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel.

Raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se mai bazează și pe aceea că, este inacceptabil faptul că pe calea recursului ordinar, se dorește să se ajungă la o nouă analiză a concluziei de vinovăție (atribuție exclusivă a instanțelor ce judecă în fapt și drept), instanța de recurs ordinar riscând a se transforma într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată. Mai mult ca atât, simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminare a cauzei în fond. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit (*hotărârea CtEDO Ryabykh versus Federația Rusia*).

În concluzie, se constată că în prezenta cauză nu se întrevăd erorile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel la adoptarea soluției a examinat multilateral probele administrate și le-a dat o apreciere corectă, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (*hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (*hotărârea CtEDO Boldea versus România*).

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările acestuia nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Caruntu Mihai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 martie 2021**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana